

UZASADNIENIE

FAKTY:

1. Zarząd (...), jako jednostka budżetowa powoda (...) W. działająca na podstawie Statutu uchwalonego Uchwałą nr LXIV/2010/2009 Rady Miasta Stołecznego W. z 22/10/2009, w celu utrzymania należytego stanu czystości nawierzchni dróg prowadzi Interwencyjne Pogotowie (...). W ramach Interwencyjnego Pogotowia (...) [dalej także jako (...)] prowadzone są prace związane z usuwaniem zanieczyszczeń powstałych w wyniku wypadków drogowych, tj. usuwanie szkła, elementów karoserii, rozlanego paliwa, oleju itd. [fakt bezsporny].

2. W dniu 06/02/2018 w W. podpisana została umowa nr (...) [dalej także jako „umowa”] pomiędzy powodem (...) W. jako Zamawiającym [dalej także zamiennie (...), „powód”] a (...) sp. z o.o. w W. jako Wykonawcą [dalej także (...), „spółka”]. Zamawiający powierzył, a Wykonawca przyjął do wykonania prace związane z prowadzeniem Pogotowia (...) na terenie (...) W. [§ 1 ust. 1]. W ramach Pogotowia (...) zobowiązał się do wykonania następujących prac: usuwania skutków zdarzeń w pasie drogowym, oczyszczania tras wskazanych przez Zamawiającego, realizacji prac porządkowych przy użyciu sprzętu specjalistycznego [§ 1 ust. 2]. Szczegółowy zakres prac będących przedmiotem umowy został określony w części I oraz części II załącznika nr 1 do umowy [§ 1 ust. 3]. Wykonawca miał realizować prace określone w umowie przez 36 miesięcy począwszy od 07 lutego 2018 r. do 06 lutego 2021 r. [§ 2 ust. 1]. Realizację prac podzielono na sezony: sezon zimowy – od 01 listopada do 31 marca każdego roku realizacji umowy, sezon letni – od 01 kwietnia do 31 października każdego roku realizacji umowy [§ 2 ust. 2]. Wykonawca zobowiązał się do pozostawania w stałej gotowości [24h na dobę] do podjęcia działań, w tym zobowiązany był do zapewnienia stałej gotowości pracowników oraz sprzętu w liczbie i terminie określonym w załączniku nr 2 do umowy [§ 3 ust. 3]. Zamawiający za prawidłowe wykonanie prac w okresie obowiązywania umowy zapłaci Wykonawcy łącznie wynagrodzenie brutto nie wyższe niż 13 941 396 PLN [§ 5 ust. 1, k. 10–11v].

3. Zgodnie z § 5 ust. 2 umowy wynagrodzenie należne Wykonawcy miało być płatne w miesięcznych okresach rozliczeniowych w następujących częściach: wynagrodzenie ryczałtowe w sezonie zimowym w wysokości 252 720 PLN brutto za jeden miesiąc realizacji umowy od 01 listopada do 31 marca, **wynagrodzenie ryczałtowe w sezonie letnim w wysokości 307 908 PLN brutto za jeden miesiąc umowy od 01 kwietnia do 31 października**, wynagrodzenie dodatkowe za faktycznie wykonane i odebrane prace potwierdzone protokołem odbioru, płatne w miesięcznych okresach rozliczeniowych, które stanowi iloczyn wykonanych prac danego rodzaju oraz ceny jednostkowej za wykonanie pracy w wysokości:

- 106 PLN/szt. netto + VAT 8%, tj. **brutto 114,48 PLN/szt. za usunięcie skutków zdarzenia w pasie drogowym**,

- 13,20 PLN/km netto +VAT 8%, tj. brutto 14,26 PLN/km za oczyszczenie 1 km tras wskazanych przez zamawiającego,

- 206 PLN/godz. netto VAT 8%, tj. brutto 222,48 PLN/godz. za 1 godz. realizacji prac porządkowych przy użyciu sprzętu specjalistycznego.

Ceny określone przez Wykonawcę określone w umowie miały obowiązywać przez cały okres realizacji umowy i obejmować całość wynagrodzenia na rzecz Wykonawcy oraz uwzględniały wszystkie koszty, jakie Wykonawca ponosił z tytułu realizacji umowy, z zastrzeżeniem § 12 ust. 3 [§ 5 ust. 4]. Wykonawca za odebrane prace miał wystawiać faktury VAT, zgodnie z obowiązującymi przepisami, uwzględniające wszystkie pozycje wymienione w kosztorysie powykonawczym, płatne w terminie 21 dni od daty otrzymania przez Zamawiającego prawidłowo wystawionych faktur VAT [§ 5 ust. 5; k. 10].

4. Usuwanie skutków zdarzeń w pasie drogowym obejmowało m.in. następujące prace: sprzątnięcie z pasów wszelkich zanieczyszczeń z uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych, likwidacja zanieczyszczeń powstałych w wyniku zdarzeń

drogowych (szkło, plastik, olej, paliwa, akumulatory itp.) [załącznik nr 1 do umowy, część II pkt 1 ppkt 1)]. Usuwanie skutków zdarzeń w pasie drogowym rozliczne będzie na podstawie liczby [szt.] zrealizowanych zleceń i ceny jednostkowej określonej w umowie, jednakże w przypadku konieczności użycia sprzętu specjalistycznego jako wspomagającego prace samochodów Interwencyjnych Zamawiający rozliczy jako: za zdarzenie po cenie jednostkowej określonej w umowie oraz dodatkowo za godziny pracy sprzętu specjalistycznego wyznaczonego do wykonania danego zgłoszenia zgodnie z załącznikiem 1 część II ust. 3 pkt 2 [załącznik nr 1 do umowy, część II pkt 1 ppkt 2.1]. W sytuacji gdy Zamawiający zdecyduje, że usunięcie skutków zdarzenia wymaga użycia tylko sprzętu specjalistycznego, godziny pracy sprzętu rozliczone zostaną zgodnie z załącznikiem nr 1 część II ust. 3 pkt 2 (bez płatności za usunięcie skutków zdarzenia) [załącznik nr 1, część II pkt 1 ppkt 2.2]. Realizacja prac porządkowych wykonywana miała być przy użyciu sprzętu specjalnego: zamiatarka, samochód ciężarowy z (...), podnośnik z pomostem roboczym, ładowarka, polewaczka, urządzenia do zapobiegania i likwidowania śliskości zimowej [załącznik nr 1 do umowy, część II pkt 3 ppkt 1]. Realizacja prac porządkowych przy użyciu sprzętu specjalistycznego rozliczana będzie na podstawie ceny jednostkowej określonej w umowie i ilości godzin (godz.), liczonych od momentu zgłoszenia przez Wykonawcę gotowości do podjęcia działań w miejscu zlecenia, do momentu zakończenia prac, nie krótszy jednak niż jedną godzinę za wyjątkiem dojazdu (...) gdzie dopuszcza się dojazd na miejsce zdarzenia do 1 godz. 30 min. od momentu zgłoszenia. Każda kolejna rozpoczęta godzina pracy rozliczana będzie z zastosowaniem reguł matematycznych w zaokrągleniu do 15 minut, tj. np. za 1 godz. i 10 minut pracy zamawiający zaliczy 1 godz. 15 min. [załącznik nr 1 do umowy, część II pkt 3 ppkt 2]. Załącznik nr 2 do umowy określał sprzęt podstawowy m.in. od 1 kwietnia do 31 października – sezon letni: samochód interwencyjny, samochód interwencyjny do przewozu martwych zwierząt kategorii 1, samochód specjalistyczny, zamiatarka, samochód ciężarowy z (...), podnośnik z pomostem roboczym, ładowarka, polewaczka. Samochody zwykłe, tj. interwencyjne, były oznaczane znakami: P-1, P-2, P-3, P-4, samochód interwencyjny dotyczący martwych zwierząt K-1, samochód specjalistyczny znakami S-1, S-2, zamiatarka znakiem ZM-1, samochód ciężarowy z (...) znakiem (...)1, podnośnik z pomostem roboczym znakiem PD-1, ładowarka znakiem Ł-1, polewaczka znakiem PL-1 [k. 12–16].

5. W dniu 23/05/2018 o godzinie 15:21 w W. przy ul. (...) miało miejsce zdarzenie drogowe – zderzenie pojazdów tylne – którego sprawcą był kierujący D. nr rej. (...). Przyczyną zderzenia się pojazdów było niedostosowanie prędkości do warunków ruchu. Sprawcę wypadku pouczone. W chwili zdarzenia D. było objęte obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) S.A. w W. [wtedy (...) S.A. w W.]; dalej także zamiennie „ubezpieczyciel”, „pozwany”. Na miejscu zdarzenia interwencję podejmowali funkcjonariusze Policji. Wynikiem szkody były uszkodzenia pojazdów, zaś na jezdni pozostały tworzywa sztuczne i 20 m² płynów. Skutki zdarzenia związane ze stanem jezdni zostały usunięte przez powoda poprzez Wykonawcę w ramach umowy nr (...). Wykonawca rozpoczął prace interwencyjne o godz. 16:15, a zakończył o godz. 17:35. Użyto samochodu interwencyjnego zwykłego oznaczonego symbolem P-1. W ramach prac zebrano odpady i płyny pozostawione po zdarzeniu. Samochód interwencyjny przejechał 39 km [k. 25-29].

6. Dnia 04/06/2018 Wykonawca na podstawie umowy wystawił 2 protokoły odbioru robót za okres 01-31/05/2018: 1) dotyczący usunięcia skutków zdarzenia w pasie drogowym, oczyszczenia tras i pracy sprzętu specjalistycznego oraz 2) dotyczący ryczałtu za miesiąc realizacji umowy. Kolejno wystawiono faktury [łącznie] VAT:

- nr (...) z dnia 08/06/2018 obejmująca miesiąc sprzedaży maj 2018, nazwa usługi: **usunięcie skutków zdarzenia w pasie drogowym – ilość 632 sztuk x 106 PLN = 66.992 PLN netto**, oczyszczanie tras – ilość: 650 km x 13,20 PLN = 8.580 PLN netto, praca sprzętu specjalistycznego – ilość: 31,50 godzin x 206 PLN = 6.489 PLN netto, łącznie 82.061 PLN netto [88.625,88 PLN brutto] z terminem płatności 21 dni od daty otrzymania faktury;

- nr (...) z dnia 08/06/2018 ze wskazaniem na miesiąc sprzedaży maj 2018, nazwa usługi: ryczałt, cena 285.000 PLN netto, 307.908 PLN brutto z terminem płatności 21 dni od daty otrzymania faktury. Obie faktury zostały opłacone 29/06/2018 [k. 17–19].

7. Powód w piśmie z 27/02/2019 skierowanym do pozwanego zawiadomił o szkodzie z 23/05/2018, informując o wykonaniu prac polegających na przywróceniu miejsca zdarzenia drogowego do stanu pierwotnego, w tym

neutralizację plamy z płynów eksploatacyjnych. Prace te wyceniono na kwotę 2.397,60 PLN. Wezwano pozwanego do zapłaty tej kwoty. Pozwany otrzymał pismo 06/03/2019. Pismem z dnia 19/03/2019 poinformował o negatywnej decyzji, wskazując na brak podstawy prawnej do refundacji kosztów z odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia. Nie kwestionował samego zdarzenia i istnienia ubezpieczenia [k. 30-32].

DOWODY:

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów. Strony nie kwestionowały ich autentyczności ani prawdziwości.

Sąd pominął wnioski dowodowe powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego i zeznań świadka. W ocenie Sądu dowody te byłyby nieistotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Dowód z opinii biegłego w formie zawnioskowanej przez powoda nie przybliżyłby Sądu do prawidłowego ustalenia wysokości szkody. Powód co prawda wnosił o ustalenie tą drogą wysokości powstałej szkody; niemniej jednocześnie zakres tej szkody określił w tezie dowodowej w sposób daleko wykraczający poza adekwatny związek przyczynowo – skutkowy. Powód chciałby m.in., aby biegły ustalając wysokość szkody brał pod uwagę koszt gotowości wykonawcy do realizacji prac całą dobę, siedem dni w tygodniu; powód chciałby także w ramach szkody uwzględnić utrzymanie w gotowości sprzętu specjalistycznego oraz zapewnienie potencjału osobowego w liczbie wskazanej w umowie. Tak zakreślona teza dowodowa wykraczałaby daleko poza ramy odpowiedzialności odszkodowawczej za konkretne zdarzenie, będące aktualnie przedmiotem analizy.

PRAWO:

I. W rozpoznawanej sprawie pozwany zakwestionował zarówno zasadę swojej odpowiedzialności, jak również wysokość szkody [k. 38v].

II. Celem postępowania było ustalenie po pierwsze, czy zaktualizowały się przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego jako ubezpieczyciela za szkodę powoda, powstałą na skutek wypadku drogowego z 23/05/2018 r., a w drugiej kolejności określenie rozmiaru poniesionej przez powoda szkody.

III. Pozwany podniósł zarzut braku procesowej legitymacji biernej po swojej stronie.

IV. **Szkody polegające na uczynieniu nawierzchni jezdni niezdatną do użytku na skutek zderzenia pojazdów uczestniczących w wypadku wyczerpują dyspozycję art. 34 ustawy z 22/05/2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych** [dalej także „ustawa”; D. M., Komentarz do art. 34 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, LEX 2009].

V. Ustalono, że powód usunął szkodę powstałą na skutek wypadku. Obowiązek usunięcia przez niego zanieczyszczeń na jezdni wynika z art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z 13/09/1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach [Dz.U. 2022 poz. 1297]. Pomimo konieczności wywiązywania się przez powoda ze swoich ustawowych obowiązków związanych z utrzymaniem czystości i porządku, jednocześnie **po jego stronie powstała szkoda, spowodowana ruchem pojazdu ubezpieczonego u pozwanego**. Przejawia się ona w konieczności poniesienia przez powoda dodatkowych kosztów przywrócenia właściwego stanu drogi – przywrócenia jej do stanu sprzed wypadku.

VI. W chwili zdarzenia drogowego pojazd sprawcy wypadku posiadał ważną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwanym.

VII. Podstawy ochrony ubezpieczeniowej w ubezpieczeniu OC udzielonej przez pozwanego pojazdowi kierowanemu przez sprawcę wypadku statuuje art. 822 k.c.

VIII. Odpowiedzialność deliktowa kierującego autem, za którą odpowiada pozwany ubezpieczyciel uregulowana jest w art. 436 § 1 k.c. Poszkodowany ma obowiązek wykazać istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a ruchem pojazdu. Posiadacz pojazdu odpowiadający na zasadzie ryzyka może uchylić się od odpowiedzialności wyłącznie poprzez wykazanie, że **szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej, wyłącznej winy poszkodowanego lub wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą posiadacz nie ponosi odpowiedzialności** [K. P. (red.), Kodeks cywilny. T. I. Komentarz. Art. 1–449¹⁰, Wyd. 10, W. 2020].

IX. Pozwany przyznał, że na podstawie umowy OC posiadaczy pojazdów ponosi odpowiedzialność za kierującego pojazdem marki D. o numerze rejestracyjnym (...) w związku ze szkodą z 23/05/2018 [k. 38].

X. Sprawca wypadku drogowego działał bezprawnie. Nie dostosował prędkości do warunków ruchu. Doprowadził w ten sposób do zderzenia tylnego pojazdów.

XI. **Wyłączenie odpowiedzialności, jak wskazano powyżej, może nastąpić jedynie poprzez wykazanie przez pozwanego okoliczności egzoneracyjnych unormowanych w art. 435 w zw. z art. 436 § 1 k.c.** Pozwany nie wykazał żadnej z tych przesłanek. Nie zaprzeczał również bezprawności działania sprawcy kierującego pojazdem ubezpieczonym u niego od odpowiedzialności cywilnoprawnej.

XII. Na skutek wypadku drogowego koniecznym było podjęcie przez powoda działań zmierzających do przywrócenia należytego stanu drogi, czyniąc ją w miejscu zdarzenia z powrotem zdatną do użytku. Za powstałe z racji tego koszty odpowiedzialność ponoszona jest na zasadzie art. 34 ustawy.

XIII. W związku z tym za skutki omawianego zdarzenia odpowiada pozwany Ubezpieczyciel na mocy umowy ubezpieczenia OC. W tej sytuacji poniesione przez powoda wydatki związane z uprzątnięciem jezdni należy uznać za wydatki poniesione w następstwie zdarzenia powodującego szkodę. To zaś stanowi o wystąpieniu po jego stronie szkody.

XIV. Ostatnią przesłanką statuującą odpowiedzialność pozwanego jest związek przyczynowy pomiędzy działaniem bądź też zaniechaniem a szkodą. Niedostosowanie prędkości do warunków ruchu przez kierującego pojazdem marki D. doprowadziło do zderzenia tylnego pojazdów. W wyniku zderzenia się obu pojazdów z nawierzchni drogi należało usunąć odpady w postaci tworzywa sztucznego i 20 m² płynów, które czyniły jezdnię niezdatną do użytku i zagrażającą bezpieczeństwu użytkowników drogi. Tym musiał zająć się powód.

XV. W związku z powyższym na pozwanym co do zasady spoczywa ciężar związany z pokryciem szkody powoda związanej z usunięciem skutków zdarzenia drogowego. **Tym samym pozwany ma legitymację bierną procesową w tej sprawie. Zarzut o jej braku jest bezpodstawny.** W wyniku zdarzenia z 23/05/2018 powód poniósł bowiem szkodę majątkową, która wyrażała się w konieczności pokrycia kosztów usunięcia skutków tego zdarzenia. Mimo obowiązków ustawowo nałożonych na powoda jako zarządcę drogi, uzasadnione jest domaganie się od ubezpieczyciela pojazdu sprawcy zdarzenia odszkodowania, wobec wystąpienia po stronie powoda szkody oraz spełnienia się pozostałych przesłanek odpowiedzialności deliktowej. **Jak bowiem wskazano, fakt że powód z mocy ustawy był obowiązany do utrzymania drogi we właściwym stanie, nie stanowi przesłanki wyłączającej odpowiedzialność pozwanego.**

XVI. Powyższe potwierdzone zostało nadto przez Sąd Najwyższy w uchwale z 20/01/2022, w której Sąd ten wskazał, że zarówno sprawca wypadku komunikacyjnego, jak i zakład ubezpieczeń, z którym sprawca wypadku jest związany umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów, **odpowiadają wobec zarządcy drogi za szkodę spowodowaną zanieczyszczeniami drogi płynami silnikowymi [sygn. akt III CZP 9/22, LEX nr 3287920].**

XVII. **W tym miejscu należy się jeszcze odnieść do argumentacji pozwanego przedstawionej na 5 stronie uzasadniania sprzeciwu od nakazu zapłaty.** Pozwany twierdzi, że gdyby przyjąć, iż ubezpieczyciel na

podstawie umowy ubezpieczenia OC odpowiada za szkodę powoda spowodowaną przez sprawcę wypadku, to byłby zobowiązany zwrócić np., w szczególności koszty interwencji: pogotowia ratunkowego, straży pożarnej, Policji [k. 39]. Rozumowanie pozwanego jest błędne. W pisemnym uzasadnieniu ww. uchwały Sądu Najwyższego wyjaśniono, że o niemożliwości dochodzenia odszkodowania od sprawcy wypadku [jego ubezpieczyciela] nie przesądza brak podstawy prawnej do występowania z roszczeniem przez podmiot publiczny celem uzyskania zwrotu kosztów poniesionych na wykonanie konkretnego zadania publicznego [naprawienia drogi], co było przyczyną uznania we wcześniejszych orzeczeniach Sądu Najwyższego [**sygnatury tych orzeczeń w uzasadnieniu uchwały**] niemożności skutecznego dochodzenia roszczeń regresowych przeciwko sprawcy wypadku komunikacyjnego przez policję, pogotowie ratunkowe, czy straż pożarną o zwrot kosztów poniesionych na interwencję. Ich interwencja wymuszona wypadkiem komunikacyjnym prowadzi do poniesienia kosztów, ale sam wypadek nie narusza mienia tych podmiotów, a jedynie zmusza je do podjęcia określonych działań, których obowiązek podjęcia ciąży na nich z mocy prawa. Tym stwierdzeniem dotykamy istoty sporu co do prawa. Wymienione przez pozwanego: pogotowie ratunkowe, straż pożarna, Policja, prokuratura i sąd, nie doznają szkody w ich mieniu w związku z wypadkiem drogowym za sprawcę, którego dany ubezpieczyciel ponosi cywilną odpowiedzialność. Za to odmiennie jest w sytuacji powoda – (...) W.. W jego wypadku źródłem majątkowego roszczenia jest doznanie szkody przez niego jako ustawowego zarządcy drogi. Czyli jest to jego własne i samodzielne roszczenie o naprawienie wyrządzonej mu szkody w mieniu przez sprawcę wypadku komunikacyjnego, za którego cywilną odpowiedzialność ponosi pozwany Ubezpieczyciel.

XVIII. Tak więc roszczenie pieniężne powoda jest zasadne. Pozostaje jeszcze ustalenie jego wysokości.

XIX. Zdarzenie z 23/05/2018 r. spowodowało potrzebę usunięcia z jezdni pozostałości w postaci tworzywa sztucznego i 20 m² płynów. Do prac wykorzystano jeden pojazd zwykły interwencyjny P-1. Przejechano 20 km. Czas całej operacji wyniósł około 1 godziny 20 minut. **Za te prace, przywrócenie stanu drogi do stanu sprzed zdarzenia powód dochodzi zapłaty 1.752,30 PLN [k. 1]. W samej umowie konkretny koszt takiego zdarzenia określił na 114,48 PLN brutto [k. 10].**

XX. W ocenie Sądu, w sprawie zachodzą wszelkie podstawy do zastosowania art. 322 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli w sprawie o naprawienie szkody sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe, nader utrudnione lub oczywiście niecelowe, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

XXI. Wskazany przepis znajduje zastosowanie nie tylko wtedy, kiedy ściśle udowodnienie wysokości szkody jest obiektywnie niemożliwe, ale także wówczas, kiedy nie da się jej dokładnie ustalić na podstawie materiału dowodowego, który został przedstawiony do oceny sądu przez powoda [tak wyr. SN z 26.01.2006 r., II CSK 108/05, OSP 2007, Nr 3, poz. 29].

XXII. Zasądzona wyrokiem kwota musi zatem wynikać z przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie może być dowolna, ale winna mieścić się w racjonalnych granicach sędziowskiej oceny, określonych przez żądanie pozwu oraz udowodnione okoliczności sprawy.

XXIII. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości zasada odpowiedzialności pozwanego, a dochodzone roszczenie jest roszczeniem odszkodowawczym. Powód wykazał fakt poniesienia szkody i podjął inicjatywę dowodową celem wykazania jej wysokości. Powód wykorzystał wszelkie środki dowodowe, a mimo to precyzyjne ustalenie wysokości szkody jest w ocenie Sądu niemożliwe, a co najmniej nader utrudnione.

XXIV. W powyższych okolicznościach Sąd był zatem nie tylko uprawniony, ale – wobec wykazania wszystkich pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej po stronie pozwanego – był zobligowany do zastosowania dyspozycji art. 322 k.p.c.

XXV. Sąd ustalając zatem należne powodowi odszkodowanie, oparł się na załączonych przez powoda umowie i dokumentach kosztowych. W oparciu o umowę likwidowane były skutki omawianego zdarzenia. W realiach tej sprawy kwota 348,89 PLN pozostaje w normalnym związku przyczynowym jako wykazana w swej wysokości. Pozwany

Ubezpieczyciel nie odpowiada za realizację zadań własnych powoda. Natomiast odpowiada za skutki zdarzenia z art. 435-436, 415 w zw. z art. 361 i 822 k.c. Skoro dane skutki miały miejsce, to w ich granicach pozwany jest zobowiązany naprawić szkodę pozostającą w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem ją wywołującym.

XXVI. W tej sprawie jako taką szkodę udowodnioną co do wysokości w granicach związku przyczynowego przyjęto szkodę odpowiadającą kwocie 348,89 PLN. Stanowi ona koszt przywrócenia jezdni do stanu sprzed zdarzenia.

XXVII. Zgodnie z fakturą VAT za maj 2018, w tym miesiącu miało miejsce (...)50 „zdarzeń” [632+650+31,50, k. 18]. Każde z tych zdarzeń ma swoją jednostkową cenę określoną w umowie. **Wynagrodzenie ryczałtowe pokrywało wyłącznie zdarzenia opisane na ww. fakturze.** Wynagrodzenie ryczałtowe za realizację umowy z 06/02/2018 wynosiło 307.908 PLN brutto. **Po podzieleniu tej kwoty przez liczbę zdarzeń z maja 2018 r., tj. (...),(...)PLN brutto części zapłaconego ryczałtu na jedno zdarzenie.** Do tej kwoty dodano 114,48 PLN brutto. Zgodnie z umową jest to wynagrodzenie dodatkowe za faktycznie wykonaną i odebraną pracę potwierdzoną protokołem odbioru [k. 10, 17-18].

XXVIII. Zatem ustalony przez Sąd rozmiar szkody w postaci zanieczyszczenia nawierzchni drogi wyniósł 348,89 PLN [234,41 PLN+114,80 PLN]. Jak Sąd wskazał już powyżej, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe, nader utrudnione lub oczywiście niecelowe, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. **Kierując się dyspozycją art. 322 k.p.c., Sąd uznał że na wysokość odszkodowania powinna składać się część ryczałtu proporcjonalnie odpowiadająca jednemu zdarzeniu nim objętego. Po drugie, szkoda powoda obejmuje dodatkowe, umowne wynagrodzenie za faktycznie wykonaną i odebraną pracę w postaci usunięcia skutków zdarzenia w pasie drogowym.** Nie jest to może rozwiązanie idealne, niemniej spełnia podstawowy warunek jakim jest zachowanie adekwatnego związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy szkodą, a odszkodowaniem.

XXIX. Powództwo było zasadne wyłącznie w powyższym zakresie, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z art. 481 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z 22/05/2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Pozwany Zakład (...) nie wypłacił odszkodowania w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez powoda zawiadomienia o szkodzie, będącego jednocześnie wezwaniem do zapłaty. Dlatego zasądzenie ustawowych odsetek za opóźnienie od 08/04/2019 r. jest zasadne [k. 30-32].

XXX. W pozostałym zakresie powództwo oddalono jako nieudowodnione co do wysokości.

XXXI. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. Spraw takich samych jak aktualnie omawiana w tut. Sądzie jest wiele. Podstawowym problemem, który wymagał rozstrzygnięcia, była kwestia zasady odpowiedzialności ubezpieczycieli za zdarzenia, jak w tej sprawie. Powód skutecznie wykazał tę część swojego roszczenia. Konieczne było w tym celu nawet wydanie uchwały przez Sąd Najwyższy, gdyż firmy ubezpieczeniowe nie przyjmowały swojej odpowiedzialności w opisanym stanie faktycznym w żadnym zakresie. Kolejnym problemem nadal pozostaje ustalenie odpowiedniej, uzasadnionej wysokości roszczenia. Dyskusja na ten temat pomiędzy stronami postępowania oraz Sądem trwa od wielu miesięcy. Pierwotnie roszczenie powoda było uwzględniane praktycznie w całości. Linia orzecznictwa w tym zakresie ulega powolnej zmianie, czego dowodem jest również wyrok w tej sprawie. Niemniej Sąd uznał, że za fakt dokonywania się tej zmiany powód nie może ponosić całkowitej odpowiedzialności, skoro jednocześnie skutecznie doprowadził do ustabilizowania się orzecznictwa w odniesieniu do zasady odpowiedzialności firm ubezpieczeniowych. Jeśli powód w dalszym ciągu będzie występował z roszczeniami, jak w tej sprawie, ignorując kształtującą się linię orzecznictwa co do wysokości zasadnego roszczenia, Sąd pewnie będzie obciążał go kosztami procesu w całości. Niemniej w sprawach złożonych do Sądu w czasie, gdy ta nowa linia orzecznictwa jeszcze nie ukształtowała się lub wręcz jeszcze nie istniała, Sąd uznał, że zasadne jest posiłkowanie się normą prawną z art. 102 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)